

Forslag til Inatsisartutlov om fiskeri
(Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)
(2. behandling)

Jeg tror godt, at vi kan blive enige om, at behandlingen af dette forslag til fiskerilov er omfattende. Siden 1. behandlingen her i salen den 11. april har der været fuld fart på arbejdet i Fiskeriudvalget.

Vi har haft møder med rigtig mange aktører og repræsentanter fra fiskeriet og jeg må helt klart sige, at vi har kunnet mærke engagement fra dem alle. Det her er en lov, der virkelig betyder noget for rigtig mange. Den betyder også rigtig meget for os i Demokraatit.

Vi vil have en fiskerilov, der sikrer et stærkt fiskeri med fokus på, hvordan både fiskere, virksomheder og samfundet kan tjene så mange penge som muligt. Herudover er det vigtigt, at loven sikrer et bæredygtigt fiskeri, så der også er fisk og skaldyr i havet til de næste generationer.

Vi har allerede påpeget, hvilke svagheder vi mener, at der er i forslaget. Vi ved også, at vi ikke kan få vores vilje 100 procent. Vi vil gerne indgå i seriøse forhandlinger og vi vil gerne indgå i et kompromis. Men man skal huske på, at et kompromis går to veje. Og lige nu er det desværre ikke vores fornemmelse, at Naalakkersuisut og koalitionen reelt ønsker et kompromis. Lige nu er det desværre vores opfattelse, at koalitionspartierne ønsker at tvinge det foreliggende forslag igennem med ingen eller kun meget små ændringer. Dette kan vi ikke være med til fra Demokraatit.

Vores problemer med forslaget er fortsat de samme som ved 1. behandlingen af forslaget. Helt kort opremset, så kan vi ikke være med i et forslag, der favoriserer Royal Greenland på bekostning af private aktører. Der må og skal være fri og lige konkurrence. Vi ønsker, at det personlige kvoteloft hæves fra de foreslåede 12,5 procent. Vi mener, at der bør være sammenhæng mellem kvoteandelsperioden og den tid som det typisk tager at finansiere købet af et skib. Og sidst men ikke mindst, så kan vi ikke se os selv i et forslag, hvor samfundsøkonomien bliver forværret som følge af, at fiskeriet bliver mindre effektivt end i dag.

Derudover mangler vi fortsat valide samfundsøkonomiske beregninger, der kan give os et overblik over, hvilke konsekvenser de forskellige tiltag, der er foreslået vil få for den enkelte fisker, den enkelte fiskerivirksomhed og for hele samfundsøkonomien. Læser man alene lovforslagets bemærkninger, så kan man jo se, at det kommer til at have store konsekvenser.

Naalakkersuisut skriver således selv, at det vil have store samfundsmæssige konsekvenser både økonomisk og beskæftigelsesmæssigt. Det indrømmes, at forslaget vil koste arbejdspladser. Det indrømmes, at det

bliver svært at finansiere fiskeriet. Man har endda udset det offentligt ejede Royal Greenland som garantistiller i rejefiskeriet. Det i sig selv er konkurrenceforvridende.

Ud over de allerede beskrevne udfordringer vil jeg nu komme med en række kritikpunkter, der både angår selve forslaget og den uhensigtsmæssige proces, som Naalakkersuisut har praktiseret.

1) Høringen har været yderst kritisabel. Ikke nok med den er afholdt hen over julen, som næsten samtlige organisationer kritiserede, så har Naalakkersuisut afvist langt de fleste kritikpunkter fra høringsparterne til trods for, at disse er velunderbyggede af essentielle interesser i forskellige sektorer. Ej heller i forbindelse med arbejdet i udvalget har man ønsket at lytte til kritik af forslaget.

2) Det skal understreges, at der IKKE har været nogle politiske forhandlinger på baggrund af lovforslaget. Efter lovforslagets tilblivelse har der kun den sidste time været forhandlet om indholdet. Det er på ingen måde acceptabelt rent politisk. I særdeleshed hvis man snakker om åbenhed og inddragelse.

3) Demokraatit mener, at fastsættelse af kvotelofterne er begrundet i for dårlige analyser. Vi mener ikke, at man bør straffe eksisterende virksomheder, der har opbygget deres virksomheder i 40 år. De foreslåede kvotelofter er konkurrenceforvridende, idet Royal Greenlands kvoteloft er langt højere end de øvrige selskabers. Derudover vil det foreslåede frigive så meget kvote, at der reelt ikke er nogen til at finansiere udviklingen. Bankerne og pensionselskabet SISA har meldt klart ud, at de i det mindste skal have mere løbetid på kvoteandelsperioden. Det imødekommes ikke af flertallet og det kommer til at have katastrofale økonomiske konsekvenser.

4) Vi er ikke enige i, at kvoter der kan ejes af enkeltpersoner skal være 12,5 procent. Hvad nu hvis det gavner samfundet og fiskeriet bedre, hvis den grænse er højere? Det ved ingen, fordi Naalakkersuisut heller ikke har gode nok beregninger på dette.

5) Direkte og indirekte ejerskab under samme kvoteloft skaber investeringsproblemer. Vi så gerne, at vi kiggede mere på den nuværende islandske model, hvor hjemmehørende kapitalstærke selskaber får mulighed for at investere i fiskeriet.

6) Udenlandsk ejerskab forbydes, men vil det reelt komme til at ske? Perioden for at tilbagelevere en kvoteandel er 5 år uden mulighed for dispensation. Men det er tvetydigt, hvad der skal til for at blive betragtet som hjemmehørende. En postboksadresse i Grønland i fem år ser fortsat ud til at være nok til at blive betragtet som hjemmehørende og dermed til at kunne købe kvoter. Det virker ikke gennemtænkt.

7) Vi er enige i, at indførsel af IOK (Individuelt Omsættelige Kvoter) er en god ting også i det indenskærs fiskeri. Det skaber nogle bedre rammer for fiskerne og giver bedre mulighed for udvikling for de der vil det. Man skal huske på, at de der overgår til fiskeriet vil få tildelt en kvote, der svarer til det de i forvejen fisker.

8) Vi er tilhængere af, at fiskeriet efter rejser indenskærs bliver tildelt en produktionstilladelse på 75 procent. Vi synes generelt set, at indhandlingspligten skaber uhensigtsmæssige udfordringer for de enkelte

fiskere i forhold til at opnå den bedste pris for deres fisk og skaldyr. Det er derfor ikke godt, at flertallet i udvalget pludselig vil sænke produktionstilladelsen til 70 procent. Dette er til direkte skade for indtjeningen i fiskeriet og for samfundet.

Vi er imod, at udnyttelsespligten sættes til 75 procent. Det er naturligvis ikke hensigtsmæssigt, hvis for mange aktører ikke fisker deres kvote fuldt ud, men der skal ikke være mulighed i loven for, at man kan blive pålagt at tvangssælge dele af sin kvoteandel. Det er ikke gode rammevilkår for fiskerne. I Demokraatit mener vi, at dette skal være mere fleksibelt.

Demokraatit har fra starten af været kritiske over for lovforslaget. Vi har været bekymret for, at vi som samfund bliver fattigere og at vi ved at straffe enkelte virksomheder hårdt vil få et massivt investeringsproblem i de forskellige segmenter. Denne bekymring er ikke blevet mindre i forbindelse med den igangværende behandling. Vi er fortsat bekymret for, at forslaget i sin nuværende form vil koste en lang række arbejdspladser både til vands og på land.

Vi kommer ikke til at forlade forhandlingerne og arbejdet. Vi kommer til at forhandle videre, da vi af hele vores hjerte ønsker en fiskerilov, der gavner og ikke skader vores land. Vi kommer til at kæmpe for, at den endelige fiskerilov bliver ændret på de punkter, som jeg har nævnt i dette indlæg. Men vi må også erkende, at tiden er knap. Jeg håber, at det kan lade sig gøre. Jeg håber, at Naalakkersuisut og koalitionspartierne er villige til at føre reelle forhandlinger med henblik på ændringer til det bedre.

Med disse bemærkninger henvises forslaget til videre behandling i relevante udvalg inden 3. behandlingen.